

WANDELING OVER DE WEILANDENGROEP 'PALLAND'

(circa 20 minuten)

Na het bezoek aan ons Informatiecentrum kunt u op eigen gelegenheid een wandeling maken door het dal 'Palland'. Daar vindt u een overzicht van perceelsscheidingen zoals die in oostelijk Nederland, voor de uitvinding van het prikkeldraad heel gewoon waren. U verlaat het terrein door de poort, waardoor u ook binnenkwam, en slaat rechtsaf, en wandelt door de holle weg naar beneden.

U neemt het eerste pad naar links, het dal Palland in. Aan uw linkerhand ligt het beboste dal, rechts eerst het talud, met daarboven een weide met hoogstambomen en een braamstruweel op een voormalige steilrand.

Dan klimt het pad omhoog tot maaiveldhoogte. U loopt langs een roggeakker die van het pad gescheiden wordt door een 'tuun'. Deze dode takkenheg was voor de uitvinding van gaas en prikkeldraad een methode om gewassen te beschermen tegen vee en wild, van konijn tot hert. In de tuun kwamen vanzelf zaden van bomen en struiken terecht via de wind of vogelpoep. Zo werd de dode takkenheg vanzelf een levende heg. De 'tuun' of 'tuin' gaat even verder langs het pad over in een houtwal. Vroeger kon een houtwal, in combinatie met een sloot of greppel en een dichte begroeiing op de wal zelf, zwijnen, herten en zelfs beren en wolven keren. De doornige, vaak vervlochten struiken stonden boven op de rand, met in het midden hoog opgroeiende bomen die het hout leverden voor de bouw van boerderijen, stallen, weidehekken etc.

Met een bocht gaat de wal over in een gevlochten sleedoornheg, gevolgd door een doornloze vlechthege met hazelaar, kornoelje, eik, iep, es, beuk en haagbeuk. Het vlechten van heggen was vroeger een mogelijkheid om het vee binnen de perken te houden. Struiken werden half ingekapt en in elkaar gevlochten.

Een oplettende wandelaar ziet de dassenwissel, met haar aan het prikkeldraad en het platgelopen paadje door het gras de heuvel op. Ook valt op hoe heggen met lichte slingers langs de helling omhoog lopen. Voor de Romeinen in onze streken kwamen er ook al heggen, die zelden rechttoe rechtaan werden aangelegd. Ze waren grillig van vorm, rekening houdend met beekjes, natte plekken, of hoogtelijnen. Op een helling werden de heggen altijd heuvel op gevlochten, nooit heuvel af. Dit in verband met de sapstroom. Het pad klimt langzaam aan weer omhoog en gaat het bos binnen. U houdt rechts aan, passeert een hazelaar- en kastanjehakhoutbosje, en komt opnieuw tussen de weilanden, met een prachtig uitzicht door het dal, dat uitmondt in het Rijndal.

Bij helder weer kijkt u tot aan de Elterberg in Duitsland. Rechts een deels gevlochten en deels geknipte heg. Links de weelderig begroeide terrasrand (graft) met zoete kers, brem, valse salie, gevlekte dovennetel en grootbloemig muur. U passeert opnieuw het dassenpad met door de das gegraven kuiltjes waarin hij z'n behoefte doet. De heg gaat dan weer over in een tuun, en even later in een borstwering van wilgentenen met een heg er boven op, een beproefde methode in gebieden met rul zand. De heg werd met mest en blad 'gevoed'.

Dan gaat u door een tweetal klappoortjes en heeft u een uitzicht over het dorp Beek, de Ooypolder, de Betuwe, met op de achtergrond (bij helder weer) de Veluwezoom.

Door een holle weg daalt u af naar het dorp tot op de Rijksstraatweg. Gaat u rechtsaf dan komt u terug bij de oprijlaan richting het Informatiecentrum, gaat u linksaf dan komt u in het dorpje Beek.

In [het boek 'Nederland weer mooi'](#) komt u meer te weten over de geschiedenis van de perceelsscheidingen, die naast een fraai landschap ook veel planten en dieren opleveren. Het boek is verkrijgbaar in het Informatiecentrum en is te bestellen via www.nederlandscultuurlandschap.nl.

